

Arrest

nr. 260 996 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289, gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 december 2020 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Op een kopie van de bestreden beslissing gevoegd als bijlage bij het verzoekschrift, waarop de betekenende overheid met de hand adresgegevens heeft doorgestreept en vervangen door andere, figureren de handtekeningen van verzoekers, maar kan geen datum van betekening worden teruggevonden. Op pagina 2 van het verzoekschrift wordt ook gesteld dat de bestreden beslissing aan verzoekers werd betekend *“op een ongekende datum”*. Echter, op een kopie van dezelfde bestreden beslissing, die zich in het administratief dossier bevindt, en waarop dezelfde handtekeningen van verzoekers figureren en dezelfde met de hand doorgestreepte gegevens die werden vervangen door andere, kan wél een datum van betekening worden teruggevonden, met name 30 april 2021. Er kan dus worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing aan verzoekers in persoon werd betekend op 30 april 2021.

Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn derhalve te lopen op zaterdag 1 mei 2021 en de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken was maandag 31 mei 2021. Gelet op de vaststelling dat het verzoekschrift op 1 juni 2021 bij aangetekende zending aan de Raad werd overgemaakt, is het beroep laattijdig.

Ter terechtzitting werd de verzoekende partij uitgenodigd om te reageren op deze vaststellingen. Zij wijst erop dat in fine van het verzoekschrift de datum van 31 mei 2021 kan worden teruggevonden. Nadat de voorzitter erop wijst dat in deze de datum van de poststempel geldt die figureert op de enveloppe waarmee het verzoekschrift werd verzonden (cf. artikel 4 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) en dat het gaat om 1 juni 2021, stelt de verzoekende partij dat de Raad hierover zal oordelen.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA